

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Michala Bobka v právní věci žalobce: **JUDr. P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2021, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 2. 2024, č. j. 16 Ad 14/2021 - 34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce podal k Úřadu práce ČR – Krajská pobočka pro hl. m. Prahu žádost o dávku pro osoby se zdravotním postižením – příspěvek na zvláštní pomůcku (motorové vozidlo). Ten žádost zamítl na základě posudku, podle kterého zdravotní postižení žalobce neodpovídá zákonným požadavkům na přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku podle § 9 odst. 2 zákona č. 328/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný zamítl. Podkladem pro rozhodnutí byl jednak posudek zpracovaný posudkovou komisí a také navazující posudek, který hodnotil i žalobcem nově doloženou lékařskou zprávu ošetřujícího lékaře, ve které lékař doporučuje příspěvek na zvláštní pomůcku přiznat.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který jej napadeným rozhodnutím zamítl. Dospěl k závěru, že diagnóza žalobce nenaplňuje podstatu těžké vady nosného nebo pohybového ústrojí ve smyslu bodu 1 části I přílohy zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Odůvodnění posudků sice považoval za velmi stručné a připustil, že odbornou úvahu o žalobcově onemocnění obsahovalo až e-mailové doplnění druhého posudku předsedkyní posudkové komise, vadu v nich však neshledal. Žalovaný také vzal dostatečně v úvahu nově doloženou lékařskou

zprávu. Uzavřel, že přiznání totožného příspěvku v minulosti nevylučuje negativní vyřízení žádosti stejného žadatele o tento příspěvek v budoucnosti, jestliže je odlišný závěr odůvodněn.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností, v níž uvedl, že městský soud nepřiměřeně vyzdvihuje stanovisko posudkové komise žalovaného. Zároveň namítl, že od vyhotovení lékařského posudku do jednání soudu uplynuly více než dva roky. Nesouhlasil se závěrem městského soudu, že nenaplnuje kritérium pro přiznání příspěvku.

[4] Městský soud podle něj také nesprávně vykládá pojem „těžké ochrnutí“ dle bodu 1 části I přílohy zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením; stěžovatel však již nepřiblížil, v čem nesprávný výklad spočívá. Navrhnul, aby Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na posudky posudkové komise. Ke zprávě ošetřujícího lékaře uvedl, že se jedná o hodnocení zdravotního stavu, které přísluší právě posudkové komisi, a zároveň neodpovídá dalším lékařským zjištěním uvedeným ve zprávě. Navrhnul proto zamítnutí kasační stížnosti.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná a byla podána v zákonné lhůtě. Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, a v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního kasační soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS., v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. O přijatelnou kasační stížnost se dle citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí městského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Ve věci stěžovatele však tyto podmínky naplněny nejsou.

[7] Stěžovatel městskému soudu vytýká, že nepřiměřeně vyzdvihuje posudek posudkové komise žalovaného. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob věcí odborně medicínskou, k níž nemá soud potřebné odborné znalosti, a proto se vždy obrací k osobám, které jimi disponují, aby se k těmto otázkám vyjádřily (srov. rozsudek NSS ze dne 7. června 2023 č. j. 1 Ads 40/2023 - 30, bod 14; či ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 55/2013 - 29). Zároveň platí,

pokračování

že soud by měl posoudit jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost odborných lékařských posudků (srov. např. rozsudky NSS ze dne 25. 11. 2003, č. j. 5 Ads 42/2003 - 61; č. 800/2006 Sb. NSS, ze dne 11. 10. 2013; č. j. 4 Ads 42/2013 - 43; či ze dne 8. 7. 2015, č. j. 10 Ads 116/2014 - 46, bod 8). Právě neexistence pochybností o výše zmíněných vlastnostech posudku umožňuje, aby soud považoval tento posudek při respektování zásady volného hodnocení důkazů za důkaz rozhodující (např. rozsudek NSS ze dne 25. 9. 2003; č. j. 4 Ads 13/2003 - 54, č. 511/2005 Sb. NSS; nebo usnesení NSS ze dne 19. 3. 2024, č. j. 2 Ads 122/2023 - 35, bod 11; a ze dne 28. 3. 2024, č. j. 2 Ads 152/2023 - 31, bod 10). Městský soud proto postupoval v souladu s judikaturou kasačního soudu, jestliže vycházel ve svém posouzení z posudkových zpráv a jejich doplnění (pokud jde konkrétně o doplnění formou e-mailu předsedkyně posudkové komise, stěžovatel proti tomu v žalobě ani kasační stížnosti ničeho nenamítal).

[8] Stěžovatel dále namítá, že od vyhotovení lékařského posudku ve věci uplynuly více než dva roky. Nejvyšší správní soud ovšem již dříve dospěl k závěru, že okamžik sepsání posudku nemění nic na tom, že soud rozhoduje podle skutkového a právního stavu ke dni vydání správního rozhodnutí (viz rozsudky NSS ze dne 27. 11. 2013, č. j. 2013-28; a ze dne 22. 10. 2021, č. j. 5 Ads 350/2019 - 60, bod 36).

[9] Stěžovatel konečně nesouhlasí s výkladem pojmu „těžké ochrnutí“. Tuto námitku však neuplatnil v řízení před městským soudem, ač tak učinit mohl, a ta je tak dle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřipustná.

[10] Městský soud se nijak neodchýlil od judikatury kasačního soudu, ani se nedopustil zásadního pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Zároveň v řízení nevyvstala žádná právní otázka, která by dosud nebyla v judikatuře Nejvyššího správní soudu řešena. Kasační stížnost proto soud odmítl jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s.

[11] Nejvyšší správní soud rozhodl o náhradě nákladů řízení podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, část III. 4.). Stěžovatel neměl v řízení úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný sice byl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení však rovněž nemá (§ 60 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. listopadu 2024

Ivo Pospíšil
předseda senátu